

hvert Aar fra 1886 til 1915. Naar Vejrforholdenes tilfældige Indflydelse udjævnes ved at beregne Gennemsnitstal af femaarige Perioder, og naar 1914 paa Grund af den abnormt lave Rughøst lades ude af Betragtning, vil det ses, at Brødkornhøsten i de to sidste Perioder er ikke lidet højere end i de 2 forudgaaende, hvortil endnu maa bemærkes, at Rughøsten for 1915 ifølge det foran oplyste er beregnet efter et for lille Areal i Forhold til alle de foregaaende Aar, og at Udbyttetallet af den Grund er for lille i Sammenligning med alle de forudgaaende Aars. — En anden Sag er, at Produktionsstigningen ikke har holdt Skridt med Folkemængdens Tiltagen. Det skal dog bemærkes, at naar det af Det statistiske Departement opgivne aarlige Gennemsnitsforbrug af Brødkorn pr. Individ (81 kg Rug plus 72 kg Hvede) lægges til Grund for en Beregning, viser det sig, at selv med et Indbyggerantal paa 3 Millioner, og efter at der er fradraget 10 pCt. af Gennemsnitsavlens til Saasæd og 10 pCt. til Svind, kan Resten endnu rigeligt dække Forbruget, naar Rug og Hvede tages under eet.

Kan der saaledes paa ingen Maade konstateres nogen Nedgang i Brødkorn-Produktionen til og med 1915, bliver det næste Spørgsmaal, om der i Efteraaret 1915 er besaaet et saa meget mindre Areal med Brødkorn, at der kan befrygtes en Produktionsnedgang i Høsten 1916. Det ses ikke, at den foran nævnte Prisreguleringskommission lige saa lidt som Fyns Stiftamt har undersøgt dette Spørgsmaal nærmere, uagtet Skrivelserne fra disse Institutioner hviler paa den Forudsætning, at dette er Tilfældet. Absolut sikre Oplysninger herom kan kun tilvejebringes ved en af Det statistiske Departement foretaget Arealtælling. Saafernt en partiel Arealtælling af andre Grunde skulde vise sig fornøden i Løbet af Foraaret eller Sommeren, bør selvfølgelig Vintersædarealerne inddrages herunder. Udvalget finder dog ikke paa nærværende Tidspunkt Anledning til at stille Forslag om en saadan Arealtælling. Udvalget kan nemlig ikke dele den saavel i Prisreguleringskommissionens Indstilling som i Følgeskrivelsen fra Fyns Stiftamt udtalte Frygt for, at der i kommende Efteraar skulde indtræde nogen meget stærk Nedgang i Arealerne med Brødkorn. At Vinterbyg i tilstundende Efteraar skulde blive saaet i foruroligende stort Omfang, anser Udvalget for højst usandsynligt, dels fordi det er Landmændene velbekendt, at Vinterbygdyrkning, særlig paa alle mindre Ejendomme — Huslodder og Bøndergaarde — frembyder visse meget betydelige Ulemper, dels fordi Erfaringerne om Vinterbyggets Fordelagtighed endnu foreligger saa sparsomt, at det alene af denne Grund sikkert bliver et forsvindende Mindretal af Jordbrugere, der tør indlade sig paa at ombytte deres hidtidige Vintersæd med Vinterbyg; dels vil der i Efteraaret 1916 overhovedet kun foreligge Saasæd af Vinterbyg til meget begrænsede Arealer. Det kan tilføjes, at navnlig i Jyllands vidtstrakte udprægede Rugegne er Dyrkning af Vinterbyg saa godt som fuldstændig ukendt.

For at erholde et sikkert Skøn over, hvorvidt den foran paaviste, af Krigsforholdene ganske uafhængige Nedgang i Brødkornarealerne fremdeles havde gjort sig gældende ved Efteraarssaanningen 1915, samt for ligeledes at faa et Skøn over, i hvor stor Udstrækning der samtidig var saaet Vinterbyg, udsendte Udvalget straks efter Modtagelsen af de anførte Henvendelser fra Fyn et Spørgeskema vedrørende Vintersædsaaningen Efteraar 1915 til ca. 100 Planteavlskonsulenter og andre lokale Sagkyndige i alle Egne af Landet. De indkomne Besvarelser viser, at der i Efteraaret 1915 i Sammenligning med 1914 var af det anførte Antal Opgivelser saaet af: